

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре велики празник Свете Тројице, празник силаска Светога Духа на апостоле, празник свете Педесетнице, јер сваке године овај празник се празнује у педесети дан од васкрсења Христовога. Данас је завршетак дела, икономије спасења рода људскога које је Господ започео својим доласком на земљу, животом својим са људима на земљи, својим учењем које је предао људима, својим чудесима, својом жртвом коју је принео на Голготи, својим васкрсењем и вазнесењем и данас је ово круна читавог његовог деловања и дејствовања.

Јер Он је пред своје славно вазнесење обећао апостолима – *седиће у Јерусалиму док се не исцунуће силом с висине*, и они су заиста били увек послушни Господу своме, седели су у Јерусалиму у једној затвореној просторији из страха од Јевреја, од Јудеја тада, који су Христа гонили и његове ученике и чекали су испуњење тога обећања које је њихов учитељ обећао њима. И гле у десети дан од вазнесења а у педесети дан од васкрсења Христовога, Господ је испунио своје обећање и послао је ту *силу с висине*, у ствари силазак Светога Духа на апостоле у виду огњених језика.

То је било једно преславно и предивно чудо Божије јер тада у Јерусалиму због празника Јеврејске педесетнице било је сабрано народа са свих страна тада познатог света који су говорили разне језике и гле када је Дух Свети сишао на апостоле они су од плашљивих галилејски рибара који су се разбежали приликом хватања Господа Христа у Гетсиманском врту, који су сада седели у закључаној просторији, они су добили просветљење и добили су снагу, добили су ту силу с

висине која им је обећана, они су изашли из те просторије пред народ и почели да им проповедају.

Шта су им проповедали?

Проповедали су Господа Христа, веру у Њега распетог и васкрслога. Али су се људи тада чудили, то је било око девет сати ујутру; многи су помислили где тек је јутро а ови су се напили негде па сада говоре разним неразумљивим језицима, у ствари сви од тих присутних народа су разумели да они говоре у ствари њиховим језиком. И онда у тој недоумици која је привукла и пажњу народа јер је Дух Свети сишао на апостоле са великом хуком а у виду огњених језика што се могло приметити и голим оком. Свети апостол Петар је устао и објаснио је народу о чему се ради. Ово је испуњење пророштва пророка Јоиља који је рекао да ће Господ у последњи дан послати Духа свога на свако биће, на свако тело и да ће синови ваши, кћери ваше говорити страним језицима. И ово се данас заиста испунило браћо и сестре и овај чудесни догађај јесте у ствари рођендан Цркве Христове у овоме свету.

Да није било силаска Светога Духа који је сишао тада на апостоле и остао са њима и са њиховим наследницима у све протекле године и векове до дана данашњега, и данас он је са нама и међу нама, и Дух Свети се даје како тада свима апостолима тако се Дух Свети даје у Цркви Божијој и свакоме хришћанину у ономе моменту када се он крштава у име Оца и Сина и Светога Духа.

Тај дух Божији, дух живоносни, животодавни јесте та сила божанска која нам даје снаге да разумемо науку Христову и да је у животу нашем применимо да испунимо Његове заповести и да живимо по Његовој науци. И тако Господ је створио Цркву своју а Дух Свети је душа те Цркве као што је

душа у телу човековоме оно што тело оживљава тако и Дух Свети оживљава Цркву ево преко две хиљаде година.

Али данас поред овог великога празника и славља ово је уједно и крсна слава ове наше богомоље, ове наше катакомбе овде под овим шатором у овој малој просторији овде где се сабирамо сваке недеље и празника да славимо Бога и да се учимо вери нашој православној не само шта да верујемо него и како ту веру нашу да чувамо. Исто онако као што су свети апостоли до силаска Светога Духа били неписмени, били неучени, обични рибари обичне занатлије и плашљиви људи јер су се рекосмо они разбежали приликом хватања њиховога учитеља а касније су од страха од Јудеја били закључани у неким просторијама у Јерусалиму.

Али после силаска Светога Духа они су постали неустрашиви борци, прошли су и обишли цео тада познати свет и свуда проповедали васкрслога Господа и ту своју проповед посведочили су својим животом, својом крвљу, својом смрћу за Господа свога. Тако и ми овде сабирани браћо и сестре иако смо мали и незнани ипак благодаћу Духа Светога и ми се трудимо да очувамо ону веру коју је Свети Дух предао апостолима, они предали својим наследницима светим Оцима и тако је та вера православна, неискварена дошла и до наших дана, до наших срца и до наших ушију. И ми смо овде сабрани и сабирамо се да се Богу молимо али и да веру своју чувамо и сачувамо неокрњену, неупрљану разним новотаријама и разним новим учењима и разним јересима као што је екуменизам, папизам и остало да не набрајамо.

Дакле овоме дивном празнику посвећена је ова наша катакомба овде у месту Кули и данас је ово крсна слава ове богомоље овде, иако мале али по духу велике.

Традиција је и обичај браћо и сестре да са сваким нашим манастиром поред домаћина који је сам манастир има понеки домаћин који учествује у припремању те славе од стране наших верника. Ове године је домаћин славе Лука Стевановић из Руменке а за идућу годину се јавио Коста Миличић из Новог Сада.

Нека је и једноме и другоме домаћину срећно и Богом благословено. Дајте нека нови домаћин приђе овамо. Прими ово и понеси кући као благослов. Честитај староме домаћину и он теби па догодине у име Бога да будеш ти иако млад домаћин ове дивне славе. Свима вама браћо и сестре који сте дошли данас овде нека је срећан и Богом благословен овај дивни дан, овај празник и ово славље и да нас Господ чува, умножи и обожи у све дане живота нешега – амин Боже дај.